കാരുണികൻ

Vol.18 No. 03 Mar. 2021

സമഗ്ര ദൈവശാസ്ത്ര മാസിക

വചനബോധി

മലങ്കര

വചനബോധി
സീറോമലങ്കര

പത്രാധിപസമിതി

- ഫാ.ജോയി ചെഞ്ചേരിൽ (എഡിറ്റർ)
- ഫാ.ജെറിൻ വലിയപറമ്പിൽ
- ഫാ.ചാക്കോ വടക്കേത്തലയ്ക്കൽ

ഉള്ളടക്കം

ഏപ്രിൽ 01 ___ പെസഹാ
Page : 73

● ഫാ. ബിജു മഠത്തിക്കുന്നേൽ CSsR

ആരാധന
Page : 78

● ഫാ. ആന്റണി കുഴിവേലിൽ

ഏപ്രിൽ 02 ___ ദുഃഖവെള്ളി
Page : 82

● ഫാ. ജിബിൽ കുഴിവേലിൽ

ഏപ്രിൽ 04 ___ ക്യംതാ (ഉയിർപ്പു പെരുന്നാൾ)
Page : 87

● ഡോ. ആൻസൻ പാണേങ്ങാടൻ CMI

ഏപ്രിൽ 11 ___ പുതുഞായറാഴ്ച
Page : 90

യോഹ 20:19 – 29

● ഡോ. ലോറൻസ് കുലാസ്

● ഡോ. എ. ആർ. ജോൺ

ഏപ്രിൽ 18 ___ ഉയിർപ്പിനുശേഷം 2-ാം ഞായർ
Page : 97

യോഹ 21:1 – 14

● ഡോ. പോൾ കുഞ്ഞാനായിൽ MCBS

● ഫാ. മാർട്ടിൻ പ്രേമാനന്ദ് OIC

ഏപ്രിൽ 25___ ഉയിർപ്പിനുശേഷം 3-ാം ഞായർ
Page : 101

ലൂക്കാ 24:13 – 35

● ഡോ. പോൾ കുഞ്ഞാനായിൽ MCBS

● ഫാ. ഐസക് സാം പത്തിയിൽ OIC

ഏപ്രിൽ 01

പെസഹാ

യുദ്ധമുഖത്ത് മുറിവേറ്റ ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ തന്റെ അന്ത്യസമയത്ത് പൊട്ടിക്കരയുകയാണ്. അവന്റെ വിഷമം കോടികണക്കിനു ജനങ്ങൾക്കു കാവലായിരുന്നിട്ടും തന്റെ അന്ത്യസമയത്തുപോലും തനിക്കു കൂട്ടിരിക്കാൻ ഉറ്റവരാരുമില്ല എന്നതായിരുന്നു. മരണനേരത്ത് ഒരു പുരോഹിതൻ അയാളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു: നീ ഒറ്റയ്ക്കല്ല മരിക്കുന്നത്. നിനക്കായി ഞാനിവിടെ നിന്റെയടുത്തുണ്ട്. ഞാൻ നിന്റെ മരണത്തിന് നിന്റെ കരം പിടിച്ച് കാവലിരിക്കാം. നിന്റെ ബോധം മറയുന്നതുവരെ ഞാൻ നിന്നോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആവുന്നരീതിയിൽ നീ എന്നോടു വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പ്രതികരിക്കണം. അതിനു കഴിയാതെയാകുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ മിഴികളിലേക്കു നോക്കിയിരിക്കും. കഴിയുന്നത്ര എന്റെ കരങ്ങളിൽ നീ അമർത്തുക. അതിനും വയ്യാതാകുമ്പോൾ എനിക്കറിയാം നീ മരണത്തിന്റെ അതിർത്തിയിലാണെന്ന്. അപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ കൈകളിൽ അമർത്തിപ്പിടിക്കാം; ഒരിക്കലും നീ ഒറ്റക്കാണെന്നു തോന്നാതിരിക്കാൻ. പട്ടാളക്കാരൻ ശാന്തനായി. അയാളുടെ മിഴികൾ സജലങ്ങളായി. ആ പുരോഹിതൻ തന്റെ ആരുമല്ലാതിരുന്ന പട്ടാളക്കാരന്റെ മരണത്തിന് കൂട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാണൻ പൊലിഞ്ഞപ്പോൾ പുരോഹിതന്റെ മിഴികൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. പട്ടാളക്കാരന്റെ ജീവൻ തന്റെ ആത്മാവിൽ നിന്നാണ് അടർന്നുപോയതെന്ന് പുരോഹിതന് തോന്നി.

മനുഷ്യന്റെ കാലിൽതൊട്ട് അഹംബോധം ഇറക്കിവയ്ക്കണമെന്നും സ്നേഹത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിലേക്കുയരാൻ ഭൂമിയോളം താ

ഴ്ന്ന് അപരന്റെ കാൽച്ചുവട്ടിലേക്ക് കുനിയണമെന്നും ഓർമിപ്പിച്ച് കടന്നുപോയവന്റെ ഓർമയാണ് പെസഹാ.

ആർത്തിരമ്പുന്ന നമ്മുടെ സങ്കടക്കടലുകളെ കാണാതെ, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കാറ്റും കോളും അറിയാതെ കാണാമറയത്തിരുന്ന് നമ്മുടെ പിഴവുകളെണ്ണി നമ്മെ വിധിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നൊരു ദൈവമല്ല നമ്മുടേത്. മറിച്ച്, ഉണർവിലും ഉറക്കത്തിലും മിഴി നിറയുമ്പോഴും മനസ്സ് കവിയുമ്പോഴും കൂട്ടിരിക്കുന്നൊരു ദൈവമാണ് അവിടുന്ന്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് അവൻ ചെറുതായതും പാദങ്ങൾ കഴുകിയതും കുർബാനയായതും. ഏകാന്തതയുടെ തീരത്ത് നാം തനിച്ചാകുമ്പോൾ നമുക്ക് കൂട്ടിരിക്കാനും ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ വെയിലേറ്റു പൊള്ളുമ്പോൾ നമുക്ക് തണലേകാനും എല്ലാത്തിനുമൊടുവിൽ തളർന്നുറങ്ങുമ്പോൾ നമുക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കാനും കരുതലാകാനും ക്രിസ്തു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഓർമ.

ഒന്നാമതായി, സഹോദരന്റെ മുമ്പിൽ ശിരസ്സു നമിച്ച് അവന്റെ പാദം കഴുകാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് പെസഹാ.

യഹൂദ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ഒരു സാധാരണ അടിമപോലും പാദങ്ങൾ കഴുകാറില്ലായിരുന്നു. അതു വിജാതീയ അടിമകൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ജോലിയാണ്. അടിമയാണ് എന്നതിന്റെ അടയാളമാണ് അരയിൽകെട്ടുന്ന കച്ച. തന്റെ സ്വത്വബോധംപോലും അടിയറവുവയ്ക്കേണ്ടിവന്നവനാ ണ് അടിമ. അതുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിക്കുമുമ്പിൽ ശിഷ്യന്മാർ പകച്ചുപോകുന്നത്. ഒരു ഗുരുവിന് എങ്ങനെ അടിമയാകാൻ കഴിയും? ജീവിതത്തിൽ ആദരങ്ങളിൽ നിന്നും അവഹേളനങ്ങളിലൂടെയുള്ള തിരോധാനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെന്താണ്? സ്വയമേ അഴുകാൻ വിട്ടുകൊടുക്കന്നവർക്ക് കാലദേശ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ജനിമൃതികളിലൂടെ തുളച്ചുകടക്കാനുള്ള അപൂർവ ശക്തിയുണ്ട് എന്ന് ഇവിടെ ക്രിസ്തു കാണിച്ചുതരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കാണ് ജീവിതത്തിന്റെ സൗഭാഗ്യങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുക. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകളെ ഒന്നോർത്താൽ മതി.

'ഗോതമ്പുമണി' നിലത്തുവീണ് അഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അത് പ്രയോജനശൂന്യമാണ്. കാരണം, ഓരോ ഗോതമ്പുമണിയിലും സൗഭാഗ്യങ്ങളുടെ കലവറ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവ ആസ്വദിക്കണമെങ്കിൽ വീണഴുകാനുള്ള മനസ്സ് വേണം. മറ്റുവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ ആദരങ്ങളുടെ താബോറിൽനിന്നും അവഗണനയുടെയും അവഹേളനങ്ങളുടെയും കാൽവരിയിലേക്ക് നടന്നടുക്കാത്ത കാലത്തോളം ജീവിതം ഇനിയും അഴിയാത്ത ഗോതമ്പുമണിതന്നെയാണ്. മനസ്സിൽ നനവു പടർത്തുന്ന ഓർമ്മകളെന്നും എളിമപ്പെട്ടവരുടേതാണ്. വലിയവർ നേട്ടങ്ങളുടെ പടിചവിട്ടി ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നും അകലുമ്പോൾ, ചില എളിയ ജന്മങ്ങൾ നേട്ടങ്ങളൊക്കെ ഉപേക്ഷിച്ച് എന്നും മനസ്സിനെ തണുപ്പിച്ച് കൂടെയുണ്ടാകും. ജീവിതം എത്ര പ്രക്ഷുബ്ധമായാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഓർമപോലും മനസ്സിന് ഒരു സാന്ത്വനമായി തീരാൻ കാരണം ഇതാണ്. പ്രിയമുള്ളവരേ, എളിമപ്പെടുന്നവരുടെ ജീവിത ത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ചാരുതയുണ്ട്. നാം പോലും അറിയാതെ അവർ നമ്മുടെ അടിവേരുകളെ നനച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ലോകം കണ്ടതിൽവച്ച് എറ്റവും വലിയ ഗുരു ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകാൻ തുനിഞ്ഞെങ്കിൽ അവന്റെ ശിഷ്യർ എത്രത്തോളം താഴേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നത് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

രണ്ടാമതായി, സ്വയമേ പകുത്തു മുറിച്ചു വിളമ്പുന്നതാണ് പെസഹാ. ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിരുന്നൊരുക്കിയത് ക്രിസ്തുതന്നെയായിരുന്നു. രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുമ്പോഴും അവന്റെ വിരുന്നിന്റെ ഓർമമാത്രം പച്ചകെടാതെ ഒരു അടയാളം കണക്കേ ഇന്നും അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടാനുള്ള കാരണം അവന്റെ ബലിയിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നത് അവന്റേതായ വിരുന്നു പദാർത്ഥങ്ങളായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് അവനായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ജീവൻതന്നെ ബലിയായി നൽകിയാണ് അവൻ വിരുന്നൊരുക്കിയത്. കാലങ്ങളായി നമ്മൾ നടത്തുന്ന വിരുന്നുകളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുമൊക്കെ നഷ്ടമാകുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്. ഒന്നിലും ഞാൻ ഇല്ല, എല്ലാത്തിലും

എന്റേതുമാത്രമായ ചില വസ്തുക്കളോ, വസ്തുതകളോ ഉണ്ട്. നമ്മുടെയൊക്ക വിരുന്നുമേശകളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമൊക്കെ ആരെയും സ്പർശിക്കാതെ വെറും പ്രകടനങ്ങളായി മാറാനുള്ള കാരണവും ഇതുതന്നെയാണ്.

ഇത്രനാൾ വിളമ്പിയ വിരുന്നുകൾക്കൊക്കെ ആഘോഷമെന്നേ അർത്ഥമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അന്ത്യവിരുന്നോടുകൂടി അതൊരു ആരാധനയും ആത്മാംശവുമായിത്തീർന്നു. ഓർക്കുക, സ്നേഹത്തിന്റെ പേരിൽ വച്ചുവിളമ്പിയിട്ടുള്ള വിരുന്നുകളെല്ലാം ബലിയായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. അത് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു അടയാളം കണക്കേ ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുമുണ്ട്. ജീവിതമാണ് യഥാർത്ഥ വിരുന്ന്. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളാണ് വിരുന്നുമേശ. ജീവിതത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ വിരുന്നൊരുക്കിയവരെ കൃതജ്ഞതയോടെ ഓർമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി കത്തിയെരിഞ്ഞ് ഇന്ന് മറവിയുടെ തീരങ്ങളിൽ ഒറ്റക്കായിപ്പോയ വാർധക്യങ്ങൾ, ആരുടെയൊക്കെയോ അരികുചേർന്ന് ജീവിക്കുന്ന, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ എങ്ങും ഇടംകിട്ടാതെപോയ സാധുമനുഷ്യർ, പുകയുടെ മറയിലേക്കു തങ്ങളെ ഒളിപ്പിച്ച് അവസാനം പുകയായി മറയുന്ന സ്ത്രീജന്മങ്ങൾ, നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ നിറയാതിരിക്കാൻ ഇരുൾമറയിൽ കണ്ണീർമാത്രം പാനം ചെയ്തവർ...അങ്ങനെ എത്രയെത്ര മനുഷ്യർ. ഓർമയിൽ തെളിയുന്നത് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ *ദാനം* എന്ന കവിതയുടെ വരികളാണ്.

എന്നെ തുണ്ടു തുണ്ടായി ഞാൻ വിതരണം ചെയ്യുന്നു,

മക്കൾക്കായി ഭർത്താവിനായി മിത്രങ്ങൾക്കായി,

ഒടുവിൽ എന്റെ കണ്ണാടിയിൽ

ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ മാത്രം കാണുന്നു, കണ്ണുനീരും.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സാധുസ്ത്രീയുടെ രോദനമാണിതെങ്കിലും പലരുടെയും ജീവിതവുമായി ഇതിന് അഭേദ്യബന്ധമുണ്ട്. പ്രിയമു

ള്ളവരേ, ജീവിതം പകുത്തുനൽകുന്നതുപോലെതന്നെ പ്രധാനമാണ് പകുത്തുനൽകിയവരെ മറക്കാതിരിക്കുന്നതും.

പെസഹാ ഉയർത്തുന്ന മൂന്നാമത്തെ വെല്ലുവിളി സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു അടയാളമായത്തീരുകയെന്നതാണ്. ക്രിസ്തു ഒരു അടയാളമായിരുന്നു. ഉടയോന്റെ അസ്തമിക്കാത്ത കാരുണ്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും കരുതലിന്റെയും അടയാളം. കുർബാന ഒരു അടയാളമാണ്, കാലഘട്ടങ്ങളെയും കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും സ്നേഹംകൊണ്ടും സഹനംകൊണ്ടും ശൂന്യവത്കരണംകൊണ്ടും തിരുത്തിയെഴുതിയവന്റെ അടയാളം. ഈ കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്ന ഏവരും അടയാളമാകേണ്ടവരാണ്. ജീവന്റെയും നിലയ്ക്കാത്ത ജീവപ്രവാഹത്തിന്റെയും അടയാളം. അടയാളങ്ങളാകാൻ കഴിയാതിരിക്കുക എന്നതും ഉള്ള അടയാളങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോകുന്നതുമാണ് ഇന്നിന്റെ ദുരന്തം. പുതിയ തലമുറയുടെ ജീവിതത്തിൽ വെളിച്ചം പകരാൻ പോന്ന മനോഹരമായ അടയാളങ്ങളൊന്നും ഇന്ന് അവശേഷിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം വെറും കേട്ടുകേൾവികളായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം ഓർത്താൽ നന്ന്; കുർബാന, സ്നേഹംകൊണ്ട് കത്തിയെരിഞ്ഞ ഒരാളുടെ ജീവനാണ്. എന്നിട്ടും ഈ തീക്കട്ട ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴും ഉള്ളിൽ സ്നേഹപ്രവാഹങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനർത്ഥം ഞാൻ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടില്ല എന്നാണ്. ജീവൻ ഉള്ളിൽ പിടയുമ്പോഴും പുറമേ മരണത്തിന്റെ അടയാളമായി തീരുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് മറ്റെന്തു ദുരന്തമാണ് മാനവരാശിയെ കാത്തിരിക്കുന്നത്.

പ്രിയമുള്ളവരേ, പെസഹാ ഒരടയാളമാണ്, സ്നേഹിച്ചു കൊതിതീരാത്തവന്റെ അടയാളം. ഈ രഹസ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ജീവിതം ദൗത്യനിർവഹണത്തിനുള്ള പ്രയാണത്തിലാകും.

ഫാ. ബിജു മഠത്തിക്കുന്നേൽ CSsR

ഏപ്രിൽ 01

ആരാധന

പരിശുദ്ധ പരമദിവ്യകാരുണ്യത്തിന് എന്നേരവും ആരാധനയും സ്തുതിയും പുകഴ്ച്ചയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ (3 പ്രാവശ്യം).

ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്ന വചനം മനുഷ്യനോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നമ്മിലൊരുവനായി ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നു. മനുഷ്യന്റെ രക്ഷമാത്രം ആഗ്രഹിച്ച അവിടുന്ന് അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും ജീവന്റെയും ഉറവായി അവനിൽ നിത്യം വസിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, അപ്പമായി തന്നെതന്നെ പകുത്തുനൽകി അവനിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നു. എന്നിൽ മാത്രം വസിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എന്റെ ഈശോ ദിവ്യകാരുണ്യമായി എന്റെ മുമ്പിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് അവിടുത്തേക്ക് നൽകാനുള്ളത് സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമായ ഇഹലോകജീവിതത്തിന്റെ അലകളിൽനിന്ന് ഉയരുന്ന ആരാധന മാത്രം.

വഴികളിൽ കൂടെ ആയിരിക്കാനും വഴിയും വഴികാട്ടിയാകാനും അങ്ങേക്കുമാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതനുഭവിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ ചെങ്കടൽ കടന്ന് മറുകരയെത്തിയ മോശ കീർത്തനങ്ങളാൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുപാടിയത് "കർത്താവ് എന്റെ ശക്തിയും സംരക്ഷകനുമാണ്. അവിടുന്ന് എനിക്ക് രക്ഷയായ് ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു" (പുറ 15:2). "കർത്താവേ, ദേവന്മാരിൽ അങ്ങേക്ക് തുല്യനായി ആരുണ്ട്? കർത്താവേ, വിശുദ്ധിയാൽ മഹത്ത്വപൂർണ്ണനും ശക്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഭീതിദനും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമായ അങ്ങേക്ക് തുല്യനായി ആരുണ്ട്?" (പുറ 15:11). മോശയോട് ചേർന്ന് നമുക്കും ദൈവത്തെ പാടിസ്തുതിക്കാം.

പരമദിവ്യകാരുണ്യമേ
പരമസ്നേഹ സാരൂപ്യമേ
സദതമങ്ങേക്ക് ആരാധന
സ്തുതിയുമെല്ലാ സ്തോത്രങ്ങളും

മഹിയിൽവന്നു മനുജരൊത്തു മേവീടുവാൻ
മഹിമവിട്ടു മനുഷ്യരൂപം കൈകൊണ്ടു നീ
സകലലോകപാപങ്ങളും
ചുമലിലേറ്റി കുഞ്ഞാടു നീ

കുരിശിലേറി നിണമണിഞ്ഞു സ്നേഹാർത്തനായ്
മരണമേറ്റു നരനു നിത്യജീവൻ നൽകാൻ
കരുണയാർന്നീ കൂദാശയിൽ
ഇരപകൽ നീ വാണീടുന്നു.

പ്രതിസന്ധികളും കഷ്ടതയും നിറഞ്ഞ വഴികളിലൂടെയാണ് കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തെ എന്നും നയിക്കുന്നത്. ഈജിപ്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽനിന്ന് മോചിതരായ ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നത് എളുപ്പവഴിയായ ഫിലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തുകൂടിയല്ല മരുഭൂമിയിലുള്ള വഴിയിലൂടെ ചെങ്കടലിനു നേരെയാണ് നയിച്ചത്. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത പുത്രൻപോലും കഷ്ടതയുടെ വഴിയിലൂടെയാണ് രക്ഷാകരകർമം പൂർത്തീകരിച്ചത്. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ആദ്യരക്തസാക്ഷികളായ കുഞ്ഞിപൈതങ്ങൾ തുടങ്ങി അനുദിനം രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ വിശ്വാസിയും ദൈവം ഒരുക്കുന്ന അസാധാരണമായ വഴികളിലൂടെ ചരിക്കുന്നവരാണ്. മല്ലനായ ഗോലിയാത്തിനെ നേരിടാൻ ആയുധധാരികളായവരെയല്ല കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അയച്ചത്; കല്ലും കവണയും മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ദാവീദിനെയാണ്. ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ സുവിശേഷവാഹകരാകാൻ വേദപണ്ഡിതന്മാരെയും നിയമജ്ഞരെയുമല്ല നിയോഗിച്ചത് സാധാരണ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെയും ചുങ്കക്കാരെയുമാണ്.

അസാധാരണമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാമോരോരുത്തരും. ചെങ്കടൽ എന്ന പ്രതിസന്ധിക്കുമുമ്പിൽ പകച്ചുനിന്ന ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന് പ്രത്യാശപകരാൻ

വി ശ്വാസത്തിന്റെ വടി നീട്ടിപ്പിടിക്കാനാണ് അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതിസന്ധിയെ അതിജീവിക്കാനുള്ള മാർഗമന്വേഷിച്ചു ശാസ്ത്രം അതിന്റെ വഴിക്ക് സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. വിശ്വാസികളായ നമുക്ക് വിശ്വാസത്തിന്റെ കരങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് പ്രാർ ത്ഥിക്കാം.

പത്തുമഹാമാരികൾകൊണ്ട് ഈജിപ്തുകാരുടെ കഠിനഹൃദയത്തിന് പ്രഹരമേൽപ്പിച്ച സർവശക്തനായ ദൈവമേ, അധികാരം ആസക്തിയായിമാറി, രോഗാതുരമായിരിക്കുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്ക് ഞങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രനേതാക്കന്മാർ വളരാനും അധികാരം ശുശ്രൂഷയുടെയും സേവനത്തിന്റെയും പാതയാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടാനും അവർക്ക് ഇടവരുത്തണമേയെന്നും അങ്ങയോട് ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ദിവ്യകാരുണ്യനാഥാ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ.

ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ആഘോഷപ്രകടനങ്ങളായി മാറിയ തിരുനാളുകൾക്ക് അവധി നൽകിയ കാലഘട്ടമാണിത്. കപടതനിറഞ്ഞ ബലിയർപ്പണത്തിൽ സംപ്രീതനാകില്ലായെന്ന് ശക്തമായ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയ ദൈവമേ, തിരുനാളുകളുടെയും ആരാധനയർപ്പണത്തിന്റെയും അന്തരാത്മാവിലേക്ക് തിരികെ നടന്ന് എന്നും അങ്ങേ തിരുമുമ്പിൽ ആത്മസമർപ്പണം ചെയ്യുന്ന ഒരു നവസമൂഹത്തിന് രൂപമേകണമെയെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ദിവ്യകാരുണ്യനാഥാ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ.

സ്നേഹം പങ്കുവയ്ക്കേണ്ട കുടുംബത്തിൽ നിൽക്കാൻ സമയമില്ലാതെ ജീവിതവ്യഗ്രതയാൽ ഓടിയ മനുഷ്യനെ കുടുംബത്തിൽ തളച്ചിടുകയായിരുന്നു ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ. ത്രിയേകദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയും ചൈതന്യവും പരസ്പരവിധേയത്വവുമാണ് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങൾ മുറിപ്പെടുത്തിയ കുടുംബബന്ധങ്ങൾക്ക് സൗഖ്യം പകരാനുള്ള ആത്മാഭിഷേകം നൽകണമെയെന്ന് അങ്ങയോടു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ദിവ്യകാരുണ്യനാഥാ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അങ്ങയുടെ കരുണയുടെ മുഖം ലോകത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ അങ്ങ് നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ആരോഗ്യപ്രവർത്തകർ, ഡോക്ടർമാർ, നഴ്സുമാർ, നീതിപാലകർ ഇവരെ അങ്ങയുടെ തിരുസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. സകലരും ഭയന്ന് അകന്ന് നിൽക്കുമ്പോഴും അടുത്തുനിന്ന് ശുശ്രൂഷ, ദൗത്യം നിറവേറ്റുന്ന ഇവർക്കുചുറ്റും ദൈവിക സംരക്ഷണവലയം തീർക്കണമെന്ന് അങ്ങയോട് ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ദിവ്യകാരുണ്യനാഥാ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ.

വ്യക്തിപരമായ നിയോഗങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു നിശബ്ദമായി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

സമാപനപ്രാർത്ഥന

ഈജിപ്തുദേശത്തുനിന്ന് വന്ന ജനത്തെയുംകൂട്ടി സീനായ് വിടാൻ കർത്താവ് കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ വഴികൾ എനിക്ക് കാണിച്ചുതരികയെന്ന് പറഞ്ഞ മോശയ്ക്ക് നൽകിയ ഉറപ്പ് ഇത്രമാത്രമായിരുന്നു: “ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ വരുകയും നിനക്ക് ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്യും” (പുറ 33:14). ഇതിന് മോശനൽകിയ മറുപടി: “അങ്ങ് ഞങ്ങളോടൊത്തു യാത്ര ചെയ്യുമെങ്കിൽ, ഞാനും അങ്ങയുടെ ജനവും ഭൂമുഖത്തുള്ള എല്ലാ ജനതകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും” (പുറ 33:16) എന്നായിരുന്നു. അതിജീവനത്തിന്റെ ഈ യാത്രയിൽ കർത്താവ് കാണിച്ചുതരുന്ന വഴികളിലൂടെമാത്രം യാത്ര ചെയ്യാനുള്ള കൃപയ്ക്കായ് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ആശീർവാദം സ്വീകരിക്കാം.

ഫാ. ആന്റണി കുഴിവേലിൽ

ഏപ്രിൽ 02

ദുഃഖവെള്ളി

"സ്നേഹിതർക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സ്നേഹമില്ല" (യോഹ 15:13).

ദൈവം തന്റെ സ്നേഹഭാജനമായ മാനവകുലത്തോട് പ്രകടമാക്കിയ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രഘോഷണദിനമാണ് ദുഃഖവെള്ളി. തന്റെ ഏകജാതനെ ബലിയായി നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിന് നിസ്വാർത്ഥമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്;

1. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കാൻ (യോഹ 3:16),

2. ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്ന ഇടയന്റെ ഭാവം വെളിപ്പെടുത്താൻ (10:15),

3. ജീവനുണ്ടാകാനും അത് സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകാനും (യോഹ 10:10),

4. മിശിഹാ ആയിരിക്കുന്നിടത്ത് അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കേണ്ടതിന് (യോഹ 14:3),

5. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും തന്നിലേക്ക് ആകർഷിച്ച് രക്ഷനൽകാൻ (യോഹ 12:32).

യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ നൽകുന്ന ഏതാനും വചനങ്ങളാണ് സൂചിപ്പിച്ചത്. നാം നശിക്കാതിരിക്കാൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ച് നമ്മുടെ ശിക്ഷകൾ ഏറ്റെടുത്ത സ്നേഹിതനായ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുന്ന സുന്ദരദിനമാണിത്.

മകനേ, മകളേ, ഞാൻ നിന്നെ ഇത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് തന്റെ ആണിപ്പഴുതാർന്ന കൈകാലുകൾ തുറന്ന് കാണിക്കുന്ന ലോകരക്ഷകൻ തന്റെ പീഡാസഹനങ്ങളെ ധ്യാനിക്കുന്ന തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരോട് ഹൃദയവേദനയോടെ മന്ത്രിക്കുന്ന തിരുവചനം: "നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ

നിങ്ങളും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്ന് അതുമൂലം എല്ലാവരും അറിയും" (യോഹ 13:35)എന്നതാണ്.

അന്ത്യത്താഴത്തിലെ പാദക്ഷാളനത്തിലും കാൽവരിയിലെ പരമയാഗത്തിലും സ്നേഹത്തിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രവാഹമായി ഈശോ മാറിയപ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യഗണത്തെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഏകമാർഗം പരസ്പരസ്നേഹത്തിന്റേതാണെന്ന് അവൻ ആവർത്തിച്ചു. ഭക്തിയോടെ കുരിശിന്റെവഴി ചൊല്ലി, പീഡാനുഭവരംഗങ്ങൾ ധ്യാനിച്ച് കണ്ണീരൊഴുക്കി, കയ്പുനീരുനുകർന്ന് ഗുരുവിനോട് താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്ന, ഉപവാസത്തോടും ത്യാഗത്തോടുംകൂടെ ഗുരുവിനോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടമാക്കുന്ന ശിഷ്യനോട് ഗുരുവിന് ഒന്നേ പറയാനുള്ളൂ "നിങ്ങളുടെ പരസ്പരസ്നേഹംനിമിത്തം നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്ന് എല്ലാവരും അറിയട്ടെ."

അടുത്തു നില്പോരനുജനെ

നോക്കാനക്ഷികളില്ലാത്തോനരൂപ

നീശ്വരനദൃശ്യനായാൽ അതിലെന്താശ്ചര്യം എന്ന കവിയുടെ ഓർമപ്പെടുത്തൽ പ്രസക്തമാണ്. വിനയത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും മേലങ്കിയണിഞ്ഞ് ക്രൂശിതന്റെ സഹനജീവിതം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗ്യം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്ന ദിനമാകട്ടെ ഇന്ന്. "ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രമല്ല അവനുവേണ്ടി സഹിക്കാൻ കൂടിയുള്ള അനുഗ്രഹം അവനെപ്രതി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു" (ഫിലി 1:29). സ്നേഹത്തോടെയുള്ള സഹനത്തിന് മാത്രമേ ജീവന്റെ സമൃദ്ധി നൽകാനാവൂ. സ്നേഹത്തോടെ സഹിക്കുന്നതിന്റെ ആനന്ദം ക്രൂശിതനിൽനിന്ന് സ്വന്തമാക്കുന്ന ശിഷ്യന് ഊർജം പകരുന്ന ഓർമകളുടെ ദിനമാണിന്ന്. കുരിശിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന തിരുരക്തത്താൽ, അഹത്തെ കഴുകി, സ്വാർത്ഥം അകറ്റി സ്നേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷകരാകാൻ അവൻ നമ്മെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഒറ്റിക്കൊടുത്തവനെ 'സ്നേഹിതാ' എന്ന് വിളിച്ചവൻ, ക്രൂശിച്ചവർക്ക് ക്ഷമനൽകണേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചവൻ, തന്നോട് സഹതപിച്ചവന് പറുദീസ വാഗ്ദാനം ചെയ്തവൻ, തന്റെ വിലാപ്പുറത്ത് കുത്തിയവനിലേക്ക് സൗഖ്യത്തി ന്റെ സമാശ്വാസം പകർന്നവൻ ജീവൻ പകരാൻ നമ്മെയും ക്ഷണിക്കുകയാണ്.

ഈ കദനവെള്ളിയിൽ അനേകരുടെ രക്ഷയ്ക്ക് കാരണക്കാരനാകാൻ, അവനോട് ചേർന്നുനിൽക്കാൻ എനിക്കാവുമോ? എന്നെ അവഹേളിക്കുന്നവരോടും വ്യാജാരോപണങ്ങളിലൂടെ എന്റെ സത്പേര് തകർക്കുന്നവരോടും എനിക്കുള്ള മനോഭാവം ക്രൂശിതന്റേതുതന്നെയോ? പടലപിണക്കങ്ങളുടെപേരിൽ എന്റെ സ്നേഹവലയത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റപ്പെട്ടവരെ ചേർത്തുപിടിക്കാൻ എനിക്കാവുമോ? നസ്രായൻ പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കി അവന് ഇന്നും ജീവിക്കാൻ, വീഥിയൊരുക്കാൻ ഞാൻ ഇനിയും എത്ര കുരിശുവഴികൾ താണ്ടണം? വെളിപ്പെടാതിരിക്കുന്ന മഹത്ത്വത്തെപ്രതി ഇന്നിന്റെ കഷ്ടതകളെ കൃപകളാക്കി മാറ്റാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ടോ? കുരിശും ക്രൂശിതനും എന്റെ ആവേശവും ആനന്ദവുമാകുമ്പോൾ എന്റെ സകലപ്രവൃത്തികളും അവന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ നിറഞ്ഞൊഴുകലാകുമെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടോ?

സ്നേഹത്തിന്റെ കണ്ണികൾ സുദൃഢമാക്കി അവന്റെ ശിഷ്യത്വം ലോകത്തിൽ പ്രകടമാക്കാൻ നമുക്കും പരിശ്രമിക്കാം. "ശരീരത്തിൽ പീഡനമേറ്റ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനോഭാവം നിങ്ങൾക്ക് ആയുധമായിരിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ ശരീരത്തിൽ സഹിച്ചിട്ടുള്ളവൻ പാപത്തോടു വിടവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു (1 പത്രോ 4:1). ആദിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദൈവംതന്നെയായ വചനം മാംസംധരിച്ച് ശരീരത്തിൽ പീഡനമേറ്റപ്പോൾ മനുഷ്യവംശത്തിനുമുഴുവൻ പാപത്തിൽനിന്ന് വിടുതൽ നൽകി. അവന്റെ ഭൗതികശരീരത്തിലെ പീഡകൾ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും സൗഖ്യത്തിന്റെയും തിരുമുറിവുകളായി. "അവന്റെ മുറിവിനാൽ നാം സൗഖ്യമുള്ളവരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (1 പത്രോ 2:24).

എന്നാൽ ഇന്ന് അവന്റെ മൗതികശരീരമായ സഭ വിവിധ രീതികളിൽ പീഡനവിധേയയാകുമ്പോൾ ദുഃഖവെള്ളിയിലെ ക്രൂശിതനും അവനിലൂടെ ലഭ്യമായ രക്ഷയും പുനരാവർത്തിക്കപ്പെടുകയാണ്. "അവൻ സഭയാകുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സാണ്. അവൻ എല്ലാറ്റിന്റെയും ആരംഭവും മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള ആദ്യജാതനുമാണ്. ഇങ്ങനെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവൻ പ്രഥമസ്ഥാനീയനായി" (കൊളോ 1:18). 2000 ലധികം വർഷങ്ങളായി അവന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയെ തകർക്കാൻ സാമ്രാജ്യങ്ങളും രാജാക്കന്മാരും ഭരണകൂടങ്ങളും കിണഞ്ഞുശ്രമിക്കുന്നു. പത്രോസാകുന്ന പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട ഈ

ശരീരത്തെ പീഡിപ്പിക്കാം;പക്ഷേ തകർക്കാനാവില്ലെന്ന് കാലം തെളിയിച്ച യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. കാരണം, ശിരസ്സായ ക്രിസ്തു നൽകിയ വെളിച്ചം ഈ ശരീരത്തെ ഓരോ പീഡകളിലും കൂടുതൽ പ്രശോഭിതമാക്കി ലോകത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. വാളിനിരയാക്കിയപ്പോഴും കല്ലെറിയപ്പെട്ടപ്പോഴും വന്യമൃഗങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണമായി നൽകപ്പെട്ടപ്പോഴും ജീവനോടെ കത്തിച്ചപ്പോഴും ജയിലറകളിൽ പട്ടിണിക്കിട്ടപ്പോഴും അവന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളായ സഭാമക്കൾ തങ്ങളുടെ ചുടുനിണത്താൽ ലോകരക്ഷകനായ തങ്ങളുടെ ഗുരുവിന്റെ രക്ഷയിലേക്ക് ലോകത്തെ നയിക്കുകയായിരുന്നു.

രക്തസാക്ഷികളുടെ ചുടുനിണത്താൽ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട സഭ ഇന്നും എന്നും പീഡനങ്ങൾ ഏൽക്കുന്നുണ്ട്. മുസ്ലീം തീവ്രവാദത്തിന്റെ ക്രൂരതയിൽ ദിനംപ്രതി മരിച്ചുവീഴുന്ന അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദുഃഖവെള്ളിയുടെ സാക്ഷികൾതന്നെയാണ്. വ്യാജാരോപണങ്ങളിലൂടെ അന്യായമായി കുറ്റം വിധിച്ച് ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ട ഫാ. സ്റ്റാൻ സ്വാമിയും മറ്റനേകരും ഈ ക്രൂശിതന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോഴാണ് അവന്റെ ദുഃഖവെള്ളിയുടെ ആവർത്തനങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നത്. 'സഭ' എന്ന രണ്ടക്ഷരം ചാനൽ ചർച്ചക്കാരുടെയും സ്വകാര്യമാധ്യമകോമരങ്ങളുടെയും ഇരയായി അകാരണമായി പിച്ചിചീന്തപ്പെടുമ്പോൾ സാവൂളിനോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അവൻ ആവർത്തിക്കുന്നു. "സാവൂൾ, സാവൂൾ, നീ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? ഇരുമ്പാണിമേൽ തൊഴിക്കുന്നത് നിനക്ക് അപകടമാണ്" (അപ്പ 26:14).

ക്രിസ്തുവും അവന്റെ ശരീരമായ സഭയും ഒന്നാണ് എന്നതിന് വേറെ തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ല. പട്ടിണിമരണങ്ങൾ പെരുകുമ്പോഴും തെരുവിൽ അലയുന്ന ജീവിതങ്ങൾ നിലവിളിക്കുമ്പോഴും ചികിത്സയ്ക്ക് വകയില്ലാതെ പാവപ്പെട്ടവർ നെടുവീർപ്പിടുമ്പോഴും സാമ്പത്തിക ഭാരത്താൽ പഠനം വഴിമുട്ടുമ്പോഴും ചാരിത്രശുദ്ധി വിലമതിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ അവഹേളിക്കപ്പെടുമ്പോഴും മാതാപിതാക്കളാൽ പരിത്യക്തരായി നിഷ്കളങ്കരായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അനാഥത്വത്തിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുമ്പോഴും ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ മക്കളാൽ തഴയപ്പെട്ട് സ്നേഹിക്കാനാരുമില്ലാതെ നൊമ്പരപ്പെടുന്ന വാർധക്യങ്ങൾ

പെരുകുമ്പോഴും ദുഃഖവെള്ളികൾ തുടരുകയാണ്. ക്രൂശിതനോടുള്ള സ്നേഹം, അവന്റെ രക്തത്താൽ വിലയ്ക്കുവാങ്ങപ്പെട്ട സഭയോടും സഹജീവികളോടുമുള്ള സ്നേഹമായി രൂപാന്തരപ്പെടട്ടെ. സഭയോടും സഹോദരങ്ങളോടുമുള്ള വിശ്വസ്തതയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടെ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും മാനവകുലത്തിന്റെ സമഗ്രവിമോചനത്തിനുമായി നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങൾ സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് ദുഃഖവെള്ളിയിൽനിന്ന് ഉത്ഥാനത്തിലേക്ക് അനേകരുടെ ജീവിതങ്ങൾ തളിരിടുന്നത്.

കുരിശിൽനിന്ന് ദിവ്യകാരുണ്യത്തിലേക്ക് പകർന്നൊഴുകുന്ന രക്ഷ, പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെ കൂദാശകൾവഴി നമ്മിലേക്ക് പകരപ്പെടുമ്പോൾ സഭാഗാത്രത്തെ പടുത്തുയർത്താനും ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ അപ്പസ്തോലരാകാനും അവൻ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. അഥവാ അവനോടുള്ള സ്നേഹം നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു.

ഈ വെല്ലുവിളി ഏറ്റെടുത്ത് യഥാർത്ഥ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ നിറവിലേക്ക് വളരാൻ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. ക്രൂശിൻ നിഴലിൽ അവൻ നമ്മെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ. അവന്റെ ഉത്ഥാന മഹത്ത്വം നമ്മെ പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ.

ഫാ. ജിബിൽ കുഴിവേലിൽ

ഏപ്രിൽ 04
ക്യംതാ (ഉയിർപ്പു പെരുന്നാൾ)

ഉയിർക്കാം നാഥനോടൊപ്പം

നഗരത്തിലെ ഷോപ്പിങ്മാളിൽവച്ച് ഐ.എ.എസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി തന്റെ പ്രൈമറി അധ്യാപികയെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ പോക്കറ്റിൽനിന്ന് ഒരു പേനയെടുത്ത് ടീച്ചർക്ക് നേരെ ചൂണ്ടി ചോദിക്കുന്നു, "എന്നെ ഓർമ്മയുണ്ടോ? ഈ പേന ഓർമ്മയുണ്ടോ? സ്കൂളിലെ ഗതകാലസ്മരണകളിലേക്ക് ടീച്ചർ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയാണ്. ക്ലാസ്സിലെ വികൃതിപയ്യനായ ഹേമന്ത്, മൂന്നാം ക്ലാസ്സിലായിരിക്കുമ്പോൾ ടീച്ചർ കൊടുത്ത കടുപ്പമേറിയ പ്ലേഗ്രൗണ്ട് ടാസ്ക്കുകളും അതിൽ വിജയിയായ ഹേമന്തിന് സമ്മാനമായി കൊടുത്ത ചുവന്ന പേനയും ഓർമ്മയുടെ കുസൃതിചെപ്പ് തുറന്ന് പുറത്തേക്കുവന്നു. അന്ന് ലഭിച്ച കൊച്ചുസമ്മാനമായ പേന ഇന്നും അമൂല്യനിധിയായാണ് ഈ ഐ.എ.എസ്കാരൻ കരുതുന്നത്. 'ചാപ് റ്റർ' എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്കൂളിൽനിന്ന് പുറത്തിറക്കിയ ഷോർട്ട്ഫിലിമിന്റെ ത്രഡാണിത്. മൂന്നാം ക്ലാസ്സിൽ ടീച്ചർ സമ്മാനിച്ച പേന ഹേമന്തിന്റെ ഐ.എ.എസ് സ്വപ്നത്തിന് പ്രചോദനമാകുന്നു. 2020 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ചരിത്രത്തിലിടംപിടിച്ച ഒരു ഉയിർപ്പ് വലിയൊരു പ്രചോദനത്തിന്റെ ഏടാണ്. കത്തോലിക്കാസഭ ലോകാതിർത്തികളിലേക്ക് പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ട പ്രചോദനഗാഥ. വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നതുപോലെ "ക്രിസ്തു ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥമാണ്. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം" (1 കോറി 15:14). ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ പ്രചോദനങ്ങളിലേക്ക് നമ്മളും ഉണരണം.

1. ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടേണ്ട കുടുംബജീവിതങ്ങൾ: വില്ല്യം ഷേക്സ്പിയറിന്റെ *മാക്ബത്തിൽ* ലേഡിമാക്ബത്തിന്റെ ദുരന്തപര്യവസാനിയായ ജീവിതത്തെ മരണം മാടിവിളിക്കുമ്പോൾ കഥാനായകൻ

ജീവിതത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന വിശദീകരണം Full of sound and fury signifyig nothing എന്നാണ്. ഓളത്തിലും ബഹളത്തിലുംപെട്ട് ഒന്നു ംകുറിക്കപ്പെടാതെപോകുന്ന മർത്യജന്മങ്ങൾ എന്നിതിനെ പരിഭാഷ പ്പെടുത്താം. ഒന്നിരുന്നവലോകനം ചെയ്യുമ്പോൾ കുടുംബജീവിത മൊക്കെ വെറും ബഹളമയമായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടും. ന്യൂക്ലിയർ കുടുംബങ്ങളിലെ തിരക്കുപിടിച്ച കുടും ബനാഥനും ഫെമിനിസ്റ്റ് ചിന്തകളുടെ അനുവദനീയ പരിധിവിട്ട് ഡബി ൾ തിരക്കിലായ കുടുംബനാഥയും വിശ്വാസപരിശീലനത്തിന്റെ ഫോ ക്കസിൽ നിന്നുമാറി മൊബൈൽ ജീവിതത്തിലേക്ക് പൂർണമായും കൂടുമാറിയ നമ്മുടെ മക്കളുമൊക്കെ ബഹളത്തിൽ, ആൾക്കൂട്ടത്തി ന്റെ ശബ്ദത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കൂട്ടരോടൊക്കെ 'എന്ത് നേ ടി' എന്ന് ചോദിച്ചാൽ 'കാതലായി ഒന്നുംതന്നെ നേടിയില്ല' എന്നാ യിരിക്കും ആത്മാർത്ഥമായ മറുപടി. അതുകൊണ്ട് ഉയിർപ്പുഞായ റിൽ കുടുംബജീവിതത്തിലെ മൂല്യങ്ങളിലേക്കുള്ള ഉയിർപ്പാകാം. ബ ഹളത്തിന്റെയും ഓളത്തിന്റെയും ജീവിതശൈലി കുടുംബജീവിത ക്രമം തെറ്റിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവത്തിനും കുടുംബത്തിനുംവേണ്ടി സം ലഭ്യരായിക്കൊണ്ട് തിരിച്ചുപിടിക്കാം ഉയിർപ്പുജീവിതം.

2. ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടേണ്ട സമൂഹജീവിതങ്ങൾ: ഓരോ മനു ഷ്യനും സമൂഹജീവിയാണ്. സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങളെപ്പോലെ നിര വധി കുടുംബങ്ങൾ ഒത്തുചേരുന്ന വലിയസമൂഹമായ ഇടവകയിലും നമ്മളൊക്കെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിലും ഈ സാമൂഹികമായ ഉയിർപ്പ് അനിവാര്യമാണ്. കോറിന്തോസ് സഭയിലെ, ദൈവജനത്തെ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ വിളിക്കുന്നത് "നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ലിഖിത" മെന്നാണ് (2 കോറി 3:3) മഷികൊണ്ടല്ല, ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ട്, കൽഫലകങ്ങളിലല്ല, ഹൃദയഫലകങ്ങളിൽ എഴു തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലിഖിതങ്ങളാണ് നമ്മളെന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ സമൂഹജീവിതത്തിലും ഉയിർപ്പായി. എബ്രഹാം ലിങ്കനോട് താങ്കൾ ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ മരിക്കാൻ തയ്യാറാണ് എന്നൊരു പടയാളി പറ ഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നത്രേ. എനി ക്കുവേണ്ടി ഇരുപത്തിയയ്യായിരം പടയാളികൾ മരിക്കാൻ തയ്യാറാ യിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ എന്റെ ആവശ്യം ഒരാളെങ്കിലും എനിക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കാനാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മൂല്യങ്ങളും ഉയിർപ്പിന്റെ സന്ദേശവും പ്രഘോഷിക്കുന്ന സാക്ഷ്യജീവിതങ്ങളാണ് സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ

കരുത്ത്. അതുകൊണ്ട് സാക്ഷ്യജീവിതങ്ങളിലേക്ക് ഉയിർക്കാം. അവിടെ വെല്ലുവിളികളുണ്ട് അതോടൊപ്പം സന്തോഷത്തിന്റെ പാരമ്യവുമുണ്ട്.

3. ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടേണ്ട നവരാഷ്ട്രനിർമിതി: സച്ചിദാനന്ദൻ ജനാധിപത്യത്തെ നിർവചിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

"മനുഷ്യർ രണ്ടു തരമുണ്ട്, ഞങ്ങളും നിങ്ങളും, ഞങ്ങളെ നിർവചിക്കാൻ പല വഴികളുണ്ട്: ഒരു ജാതി, ഒരു മതം ഒരു ദേശം, ഒരു കക്ഷി ഒരു കൊടി, ഒരു ശത്രു നിങ്ങളെ നിർവചിക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. ഞങ്ങളല്ലാത്തവർ."

നവമാധ്യമയുഗത്തിൽ ജനാധിപത്യസമ്പ്രദായങ്ങളും പുനർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. പാവപ്പെട്ടവന്റെ നിലവിളികളും സത്യത്തിന്റെ ഒറ്റപ്പെട്ട ശബ്ദങ്ങളും അടിച്ചമർത്തപ്പെടുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പുതുമോഡലുകളുടെ അനുരണനങ്ങൾ നമ്മുടെ ബന്ധങ്ങളെ ശിഥിലമാക്കിക്കൂടാ. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇംഗിതത്തിന് കർത്താവ് ചുമ്മാ നിന്നുകൊടുത്താൽമതിയായിരുന്നു; അവർ പിടിച്ച് രാജാവാക്കിയേനെ. പക്ഷേ, നിന്റെ രക്ഷകൻ പീഡാനുഭവവും മരണവും അതുവഴി ഉയിർപ്പും തിരഞ്ഞെടുത്തു. സഹിക്കുന്നിടങ്ങളിലൊക്കെ ഉയിർപ്പുണ്ട്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രവും സഭയും സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങളും ജീവിതരീതികളും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; പാവപ്പെട്ടവന്റെ പക്ഷം ചേരുന്ന ഉത്ഥിതന്റെ സമഭാവനയിലേക്ക്! വേറിട്ടസ്വരങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മനസ്സിന്റെ വലുപ്പത്തിലേക്ക്! അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുമ്പോഴും എളിയവരിലേക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന സമദൂരസങ്കൽപ്പങ്ങളിലേക്ക്! പ്രചോദനമാകേണ്ട ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ മംഗളങ്ങൾ!

ഡോ. ആൻസൻ പാണേങ്ങാടൻ CMI

ഏപ്രിൽ 11
പുതുഞ്ഞായറാഴ്ച

ഭാഷ്യം

യോഹ 20:19-29

സന്ദർഭം

യേശുവിന്റെ ഉത്ഥാനവിവരണ സംഭവങ്ങൾ യോഹന്നാൻ 20 , 21 അധ്യായങ്ങളിലാണ് നല്കുന്നത്. 20-ാം അധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന മൂന്ന് ഉത്ഥാന വിവരണ സംഭവങ്ങൾക്ക് ഒരു കാലക്രമമുണ്ട്: 1) ശൂന്യമായ കല്ലറയും യേശു മഗ്ദലേന മറിയത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും (20:1-18) ഉയിർപ്പ് ഞായർ പ്രഭാതത്തിലാണ്. 2) ശിഷ്യർക്ക് യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് (20:19-23) അന്നേ ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്കാണ്; 3) തോമസ് ഉൾപ്പെടുന്ന ശിഷ്യഗണത്തിന് യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് (20:24-31) ഒരാഴ്ചകഴിഞ്ഞാണ് (ഉയിർപ്പ് കഴിഞ്ഞുള്ള ഞായർ). ഉത്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഈ മൂന്നു വിവരണങ്ങളിലും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർക്കും ചില വ്യക്തികൾക്കും പ്രത്യേ ക പരിഗണന ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഒന്നാം ഘട്ടത്തിൽ പത്രോസ്, പ്രിയശിഷ്യൻ, മഗ്ദലേന മറിയം എന്നിവരും; രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ ശിഷ്യരും; മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ തോമസുമാണ് പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇന്നത്തെ സുവിശേഷഭാഗം 20-ാം അധ്യായത്തിലെ യേശുവിന്റെ ഉത്ഥാന വിവരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടും മൂന്നും ഘട്ടങ്ങളാണ്.

സാരം

1. മഗ്ദലേന മറിയത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം (20:11-18) യേശു ശിഷ്യർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു (20:19-24). ഇവിടെ 'ശിഷ്യർ' (disciples) എന്ന പദത്തിൽ '11 ശിഷ്യർ' (യൂദാസ് സ്കറിയോത്ത

ഒ ഴികെ) അഥവാ '10 ശിഷ്യർ' (യൂദാസും തോമസും ഒഴികെ) എന്ന സൂചനയല്ല സുവിശേഷകൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത്; മറിച്ച്, യേശുവിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ച ഒരു സമൂഹത്തെയാണ്. ഈ വിശ്വാസസമൂഹം 'യഹൂദരോടുള്ള ഭയം നിമിത്തം' അടഞ്ഞ ഒരു മുറിക്കുള്ളിൽ ആയിരുന്നു. യഹൂദരുമായി നിരന്തരം സംഘർഷത്തിലായിരുന്ന സുവിശേഷകന്റെ ആദ്യ ശ്രോതാക്കൾ (Johannine Community) ഭയത്തിന്റെ നിഴലിലായിരുന്നു എന്നതാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇവർ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഭയത്തെ സുവിശേഷകൻ ആദ്യ ശിഷ്യരുടെ അവസ്ഥയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ ഭയത്തിന്റെ നടുവിലാണ് "നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം" എന്നരുൾചെയ്തുകൊണ്ട് യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. യേശു പറയുന്ന 'നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം' എന്ന വാക്കുകൾ ഒരു സാധാരണ ആശംസയായി പരിഗണിക്കാമെങ്കിലും (റോമാ 1:7; 1 കോറി 1:3; 2 കോറി 1:3; ഗലാ 1:3) ഇതിന് മറ്റൊരു പ്രസക്തിയുണ്ട്. യേശു ആശംസിച്ച സമാധാനം ആദ്യ ശിഷ്യരെ അവരുടെ ഭയത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കാൻ എത്രമാത്രം സഹായകമായോ അത്രയ്ക്കും സഹായകരമായിരുന്നു യഹൂദരിൽനിന്ന് ദുരനുഭവം നേരിട്ടിരുന്ന യോഹന്നാന്റെ ആദ്യശ്രോതാക്കൾക്ക്. അപ്രകാരം യേശു ആശംസിക്കുന്ന സമാധാനം രക്ഷയുടെ ഒരു പുതു അടയാളമായി നിലകൊള്ളുന്നു. സമാധാനം നല്കുന്ന യേശു മുറിവുകൾ വഹിക്കുന്ന ഉത്ഥിതനാണ്. അതിന്റെ അടയാളമാണ് അവി ടുത്തെ കൈകളിലേയും പാർശ്വത്തിലെയും മുറിവുകൾ (20:20).

2. രണ്ടാമതും സമാധാനം ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് യേശു ശിഷ്യർക്ക് ദൗത്യം നല്കുന്നു. ഈ ദൗത്യദായക പ്രക്രിയയിൽ ചില സവിശേഷതകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്: 1) ശിഷ്യരുടെ ദൗത്യം പിതാവ് യേശുവിനെ ഭരമേൽപിച്ച ദൗത്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് (20:21 - പിതാവ് തന്നെ അയച്ചതുപോലെ യേശുവും ശിഷ്യരെ അയയ്ക്കുന്നു); 2) ദൗത്യത്തിന് നിദാനമായിത്തീരുന്നത് പുതുസൃഷ്ടിയിലൂടെയാണ് (20:20). യേശുവിന്റെ നിശ്വാസത്തിലൂടെ ശിഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തഫലമാണ് ഈ പുതുസൃഷ്ടി. ആദ്യ സൃഷ്ടികർമത്തിൽ ദൈവം തന്റെ നിശ്വാസത്തിലൂടെ ജീവൻ നല്കിയ പ്രകാരം (ഉത്പ 2:7) യേശു തന്റെ നിശ്വാസത്തിലൂടെ ഒരു പുനഃസൃഷ്ടി സാധ്യമാക്കുന്നു; 3) ശിഷ്യർക്ക് നല്കപ്പെടുന്ന ദൗത്യം പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാനും ബന്ധിക്കാനുമാണ് (20:23). പരിശുദ്ധാത്മാവി

നാൽ നിറഞ്ഞ് യേശുവിന്റെ ദൗത്യം ഈ ലോകത്തിൽ തുടരുക എന്നതാണ് 'ക്ഷമിക്കുക, ബന്ധിക്കുക' എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

3. യേശു തങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന വാർത്ത മറ്റു ശിഷ്യർ തോമസിനോടു വിവരിക്കുമ്പോൾ യേശുവിനെ കാണാതെ വിശ്വസിക്കില്ല എന്ന് അവൻ ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നു. തോമസിന്റെ ശാഠ്യത്തിന് പരിഹാരമെന്നോണം യേശു വീണ്ടും തോമസ് ഉൾപ്പെടുന്ന ശിഷ്യഗണത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. തോമസ് മുന്നോട്ടുവച്ച എല്ലാ നിബന്ധനകളും (20:25) യേശു അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു (20:27). നിബന്ധനകൾക്കും അംഗീകാരത്തിനും ഉപരിയായി യേശു തോമസിനോട് "അവിശ്വാസിയാകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്കാൻ" (20:27 b) ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. പരമ്പരാഗതമായി തോമസിനെ ഒരു സംശയാലുവായി (doubting Thomas) ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും 'സംശയം' (doubt) എന്ന പ്രയോഗം സുവിശേഷത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ 'അവിശ്വാസം' (unbelief)എന്ന വാക്കാണ് സുവിശേഷകൻ നല്കുന്നത്. ഇതിൽനിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് സുവിശേഷകൻ അഭിലഷിക്കുന്നത് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലേക്ക് വിശ്വാസിസമൂഹം വളരണമെന്നുള്ളതാണ്. തോമസിൽ സംഭവിക്കേണ്ടുന്ന പരിവർത്തനം യോഹന്നാന്റെ ആദ്യകാല ശ്രോതാക്കളിലും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്ന് സുവിശേഷകൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിലേക്ക് തോമസിനെ നയിക്കാൻ തന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായും യേശു നല്കാൻ തയ്യാറാകുമ്പോൾ തോമസിൽ ഉണരുന്നത് നാലാം സുവിശേഷത്തിലെ ഏറ്റം ദൃഢവും ഉജ്ജ്വലവുമായ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനമാണ്: "എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ" (20:28). ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ തോമസ് യേശുവിനെ ദൈവംതന്നെയായി ഏറ്റുപറയുന്നു. ഇവിടെ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭാഷ്യം സുവിശേഷത്തിന്റെതന്നെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായി മാറുന്ന ആരംഭവാക്യത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു.: "ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു" (1:1). ആദ്യശിഷ്യരിൽ ഒരാളായ തോമസിന്റെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ സുവിശേഷകൻ, ആദ്യശ്രോതാക്കളുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നു. ദൈവം പൂർണ്ണമായി യേശു

വിൽ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

4. ഉത്ഥിതനായ യേശുവിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ദൗത്യം തുടരുന്നതിന്റെ ഫലമായി രൂപപ്പെടുന്ന ആദിമ വിശ്വാസിസമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ് അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനമെന്ന ഗ്രന്ഥം വായനക്കാർക്ക് നല്കുന്നത്. പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒന്നാം വായനയിൽ ആദിമക്രൈസ്തവ വിശ്വാസിസമൂഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സംഗ്രഹമാണ് (4:32-35) ലഭിക്കുന്നത്. പുതുതായി രൂപപ്പെട്ട വിശ്വാസസമൂഹത്തിൽ സമത്വത്തിന്റെയും പങ്കുവയ്പ്പിന്റെയും അനുഭവങ്ങളാണ് കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. കൂടാതെ, വിശ്വാസത്തിന് സാക്ഷ്യം നല്കുന്നത് വാക്കുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല; സമഭാവനയോടുള്ള പങ്കുവയ്പുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്. ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം പങ്കുവയ്ക്കലിലൂടെ നേർത്ത് നേർത്ത് ഒരു ഹൃദയവും ഒരാത്മാവുമുള്ള കൂട്ടായ്മയായി മാറുന്നു

സന്ദേശം

ഉത്ഥിതനായ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസവും വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും നാലാം സുവിശേഷകൻ നല്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ഫലമായി രൂപപ്പെടുന്ന ഒരു സ്നേഹകൂട്ടായ്മയുടെ ആവിർഭാവമാണ് അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തന ഗ്രന്ഥകർത്താവ് മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. ഐക്യവും കൂട്ടായ്മയും നമ്മിൽ വളരട്ടെ.

ഡോ. ലോറൻസ് കുലാസ്

പ്രസംഗം
പുതുജീവൻ

മരണഭയം എന്നത് വല്ലാത്തൊരു ഭയമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശുമരണാനന്തരം ശിഷ്യന്മാരെ ഗ്രസിച്ചിരുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്. അവന് സംഭവിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും സംഭവിക്കുമോ? സംഭവിക്കാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത! അവർ ഭയംകൊണ്ട് കതകടച്ചു.

ആരെയും നാളിതുവരെ കൈവിടാത്തവൻ അവരെയും കൈവിട്ടില്ല. അവരുടെ അനാഥത്വത്തെ സനാഥമാക്കാൻ യേശു അവരുടെ മധ്യേ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അശാന്തിനിറഞ്ഞ മനസ്സുകളിലേക്ക് ഒരാശംസ; 'നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം.' മുറിവുകളെയും സഹനത്തെയും ഭയന്നവർക്ക് ധൈര്യം പകരാൻ അവൻ തന്റെ മുറിവേറ്റ കരങ്ങളും കുത്തിതുറന്ന പാർശ്വവും കാണിച്ചു. ഇനി ഒരടി മുന്നോട്ട് പോകാൻ ശേഷിയില്ല എന്ന് കരുതിയ ശിഷ്യന്മാരോട് അവൻ പറഞ്ഞു: 'പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുവിൻ.' അങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയാൽ അവർ പ്രകാശിതരും ശക്തിയുള്ളവരും ധൈര്യശാലികളുമായി. പാപപങ്കിലമായ ലോകത്ത് വിശുദ്ധിയുടെ പ്രവാചകരാകാൻ പാതയിൽ പാഥേയമായി ഒരു വരംകൂടെ, 'നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നുവോ അവ ക്ഷമിക്കപ്പെടും ആരുടെ പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ ബന്ധിക്കപ്പെടും.' പിന്നെ സംഭവിച്ചതെല്ലാം അത്ഭുതമാണ്, ചരിത്രസത്യങ്ങളാണ്. ഭയംകൊണ്ട് അടയ്ക്കപ്പെട്ട വാതിൽ പ്രഘോഷണത്തിനായി തുറക്കപ്പെട്ടു. അശാന്തിയിൽ കഴിഞ്ഞ ലോകത്തിന് അവർ സമാധാനവാഹകരായി, 'ഏത് ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാലും ആദ്യം സമാധാനം ആശംസിക്കണം' എന്ന ക്രിസ്തുപാഠത്തെ അവർ അക്ഷരംപ്രതി നിറവേറ്റി. അങ്ങനെ അവർ സമാധാനദൂതരായി.

മുറിവുകൾ, പീഡകൾ, സഹനങ്ങൾ എന്നും പേടിസ്വപ്നമാണ്. എന്നാൽ, ക്രിസ്തു തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള തെളിവായി തന്റെ മുറിവുകളെ കാണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർക്ക് മനസ്സിലായി; മുറിവുണ്ടെങ്കിൽ അത് ക്രിസ്തുവാണ്. അതിനുശേഷം മുറിവു

കളെയും പീഡനങ്ങളെയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തെയും ഭയലേശമെന്യേ അവർ നേരിട്ടു. കാരണം മുറിവടയാളങ്ങളാണ് ഒരുവനിൽ ക്രിസ്തു പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നതിന്റെ തെളിവ്. മുറിവേറ്റവനിൽ ക്രിസ്തുവുണ്ട്.

അവൻ നിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവരിലേക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകി. ഉത്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ, ജലത്തിന് മുകളിലൂടെ കടന്നുപോയി ജീവൻ നൽകിയ അതേ റൂഹായെ, മണ്ണുകൊണ്ട് മെനഞ്ഞ മനുഷ്യന്റെ നാസാരന്ധ്രങ്ങളിലേക്ക് നിശ്വസിച്ച് ജീവൻ നൽകി. ശിഷ്യന്മാർ ധൈര്യവും ശക്തിയും ജീവനും സംഭരിച്ച് ലോകം മുഴുവനിലും സകലസൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നു. നാമും പ്രാർത്ഥിക്കണം പരിശുദ്ധാത്മാവിനായി, ദാഹത്തോടെ ആഗ്രഹിച്ചാൽ ക്രിസ്തു, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകി നമ്മെ ബലപ്പെടുത്തും.

കുമ്പസാരം ജനിച്ച സമയംകൂടെയാണ് ഈ ക്രിസ്തുദർശനം. സഭയ്ക്കു ദൈവം നൽകിയ അമൂല്യമായ ദാനം. എം.ടി വാസുദേവൻ നായർ 'വാരണാസി' എന്ന നോവലിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ: 'നമ്മുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് ഒരു കുറവുണ്ട്; അതിലൊന്നിൽപ്പോലും ഒരു കുമ്പസാരക്കൂടില്ല.' ആരെയും കൊച്ചാക്കാത്ത, നാണിപ്പിക്കാത്ത, വിരൽചൂണ്ടാത്ത എന്നാൽ എല്ലാം കേൾക്കുന്ന, എല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്ന, ആ മഹാദാനത്തിന്റെ സ്ഥാപിതവചനം "നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നുവോ അവ ക്ഷമിക്കപ്പെടും." പരസ്പരം ക്ഷമിക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും കറകളകറ്റി വീണ്ടും മുന്നോട്ട് പോകാനുമുള്ള വരം. ഈ വരദാനത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ ഒരിക്കലും മടിക്കരുത്.

ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിന് ഒരു രണ്ടാം ഭാഗംകൂടിയുണ്ട്. അതിന്റെ ഹീറോ തോമസ് അപ്പസ്തോലനാണ്. 'വരുവിൻ നമുക്കും അവനോടുകൂടെ പോയിമരിക്കാം' എന്ന് സധൈര്യം പ്രഖ്യാപിച്ച് മദ്രാസിലെ ചിന്നമലയിൽ അത് അന്വർത്ഥമാക്കിയ തോമസ് അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അടക്കം പറയാതെ അത് തുറന്നു പറയാൻ കഴിവുള്ള സത്യാന്വേഷിയാണ്. ശരീരത്തിൽ മുറിപ്പാട് പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ക്രിസ്തുവാണെന്ന് ഉത്തമബോധ്യമുള്ള ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ. യേശുവിനെ കാണാനുള്ള ആഗ്രഹം ഒരാഗ്രഹമല്ല അത് ഒരു ദാഹമാണെന്നും ആ ദാഹശമനത്തിനായി ശാഠ്യം പിടിച്ചവനുമാണ് അവൻ. കണ്ട് അനുഭവിച്ച ക്രിസ്തുവുമായുള്ള സുദൃഢവും മനോഹ

രവുമായ സൗഹൃദത്തെ 'എന്റെ കർത്താവേ എന്റെ ദൈവമേ' എന്ന് ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് 'നീ മാത്രമാണെന്റെ കർ ത്താവ് നീ മാത്രമാണെന്റെ ദൈവം' എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചവൻ.

ഒറ്റയ്ക്ക് നടക്കുന്നവന് സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കാവുന്ന ഏകാന്തതയും സംശയങ്ങളും ദുരീകരിച്ച് ഇനി നടക്കേണ്ട വഴി, അറിയേണ്ട സത്യം, ആർജിക്കേണ്ട ജീവൻ ക്രിസ്തുവാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ തോമസ് അപ്പസ്തോലനിലൂടെ ഇനി വരുന്ന തലമുറയ്ക്കെല്ലാം വിശ്വാസശങ്ക വരാതിരിക്കാൻ ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു; 'തോമാ നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ' അങ്ങനെ ഭാഗ്യവാന്മാരായ ക്രിസ്തുശിഷ്യരാണ് നിങ്ങളും ഞാനും.

ഡോ. എ. ആർ. ജോൺ

ഏപ്രിൽ 18
ഉയിർപ്പിനുശേഷം 2-ാം ഞായർ

ഭാഷ്യം

യോഹ 21 :1-14

സന്ദർഭം

ഉത്ഥിതനായ ഈശോ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് മൂന്നാം പ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷഭാഗം. കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽപോലും (യോഹ 20:29) ഉത്ഥിതനായ ഈശോ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂടെയുണ്ട് എന്ന് ഈ വചനഭാഗം തെളിയിക്കുന്നു.

സാരം

ഒരിക്കൽ ഉപേക്ഷിച്ച വള്ളവും വലയും (മർക്കോ. 1:16-20; ലൂക്കാ 5:11) തിരിച്ചെടുത്ത ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല. അവർക്ക് കരയിൽ തങ്ങളെ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ഗുരുവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ പോലും സാധിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഈശോ അവരോട് പരിഭവം കാണിക്കാതെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എന്ന് വിളിച്ച് അവരുടെ ആവശ്യം ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് അവരെ സഹായിക്കുന്നു. അപ്പവും മത്സ്യവും കൊടുത്ത് ആദ്യ വിശ്വസ്തതയിലേക്ക് അവരെ അവിടുന്ന് തിരിച്ചു വിളിക്കുന്നു.

സന്ദേശം

ദൈവിക നിയോഗങ്ങളുടെയും വിളിയുടെയും പാതയിൽനിന്ന് നാം വ്യതിചലിച്ചു പോകുമ്പോൾ എത്ര അധ്വാനിച്ചാലും നമുക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. കരുണ യോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ പക്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്ന് വീണ്ടും വിശ്വസ്തതാപൂർവം വ്യാപരിക്കാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ജീവിതം മരുഭൂമിയായി പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽപോലും ദൈവം അവിടെ ജീവജലത്തിന്റെ അരുവികൾ പുറപ്പെടുവിക്കും.

ഡോ. പോൾ കുഞ്ഞാനായിൽ MCBS

പ്രസംഗം
ചേർത്തണയ്ക്കാം

ഈശോയോടൊപ്പമുള്ള നിർവൃതിയും ഈശോയെക്കൂടാതെയുള്ള ദുർവിധിയും എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്ത. ഈ ലോകത്തുനിന്നുള്ള യേശുവിന്റെ വേർപാട് ശിഷ്യന്മാർക്ക് അചിന്ത്യമായ ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. കാരണം, അവൻ അവർക്ക് ഒരു ഗുരു എന്നതിലുപരി പലതുമായിരുന്നു.

ഒരു ഗുരുവെന്നനിലയിൽ അവൻ അവരെ ജീവിതംകൊണ്ടും പ്രബോധനങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രബുദ്ധരാക്കി. പിതാവിനെപ്പോലെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ ശാസിച്ചു; മാതാവിനെപ്പോലെ കരുതലോടെ പരിപാലിച്ചു; സ്നേഹിതനെപ്പോലെ ശാസിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്തു; ദാസനെപ്പോലെ ശുശ്രൂഷിച്ചു; അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ സർവവുമായിരുന്നവൻ തങ്ങളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ നിരാശയുടെ നടുക്കടലിൽപെട്ടവരായി . യേശു എന്ന അച്ചുതണ്ടിൽ ചലിച്ചിരുന്ന അവരെ ഇനി മുന്നോട്ടു നയിക്കാൻ ആരുമില്ല. കൂട്ടത്തിൽ മൂപ്പനും പ്രധാനിയുമെന്ന നിലയിൽ പത്രോസ് സ്വാഭാവികമായും അവർക്ക് ധൈര്യം പകർന്ന് ദൗത്യനിർവഹണത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തേണ്ടവനാണ്. എന്നാൽ ആ പത്രോസുതന്നെയാണ് വന്നവഴി മാറിസഞ്ചരിക്കാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്നത്. പത്രോസ് പറയാത്ത താമസം, മറ്റു ആറു ശിഷ്യന്മാരും അവനോടൊപ്പംകൂടി. മനുഷ്യരെ പിടിക്കാനായിരുന്നു അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ദൈവവിളി. പക്ഷേ, തങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച മീൻപിടുത്തത്തിലേക്ക് അവർ തിരിച്ചുപോകുകയാണ്. കാരണം ഒന്നേയുള്ളൂ– അവരുടെ ഗുരുവിനെ അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതോടെ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ ആസ്വാദ്യത ഇല്ലാതായി.

കുടുംബ, പൗരോഹിത്യ, സന്ന്യാസ ദൈവവിളി ഉപേക്ഷിക്കാൻ കാരണമാകുന്നത് നിനക്കു ദൈവം നഷ്ടമാകുമ്പോഴല്ലേ? പത്രോസിനു പിന്നാലെ മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാർ പോയതുപോലെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ആളുണ്ടാവുമ്പോഴെല്ലാം അതു ശരിയുടെ വഴിയാണെന്നു നീ ധരിച്ചു വയ്ക്കാറുണ്ടോ? എടുത്തു ചാടുംമുമ്പ് തിരിച്ചുകയറാൻ സാധിക്കുമോയെന്ന് ചിന്തിക്കാറുണ്ടോ? പ്രാർത്ഥനയും ആലോചന

യും ഒന്നുമില്ലാതെ വൈകാരിക തള്ളലിൽ ധൃതഗതിയിൽ എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ നിനക്കു നിരാശ മാത്രമേ നൽകാറുള്ളൂ എന്നു നീ ഓർക്കാറുണ്ടോ?

നിനക്ക് ഈശോ നഷ്ടമായാലും ഈശോ നിന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നില്ല. നീ പ്രയാസത്തിന്റെ ഏതു സമുദ്രത്തിനുള്ളിലാണെങ്കിലും അവൻ നിന്നെ തേടിയെത്തും. എന്നുമാത്രമല്ല, നിന്റെ പ്രതീക്ഷകളെ കവച്ചുവയ്ക്കുന്നവ സമ്മാനിക്കാൻ അവനു സാധിക്കും. പത്രോസിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും കാര്യം ചിന്തിക്കുക. അവരുടെ ഗുരു മരണപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, ഇതാ അവൻ ഉത്ഥിതനായി അവർക്കുമുമ്പിൽ! അവരുടെ വീടു പുലർത്താനായിരുന്നു ഉറക്കമിളച്ചുള്ള അധ്വാനം. ഒരു ചെറുമീൻപോലും കിട്ടാതിരുന്നവർക്ക് അവരുടെ ആയുസ്സിലെ ഏറ്റം വലിയ മീൻപിടുത്തം! 153 വലിയ മത്സ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ വലയ്ക്കു കഴിയില്ലായിരുന്നു. അതു കീറിപ്പോകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ വലകീറിയില്ല! നിരാശപ്പെട്ടും ഉറക്കമിളച്ചും അധ്വാനിച്ചും ആകെ തളർന്നുപോയ അവർക്കു മത്സ്യസമൃദ്ധി കൂടാതെ ഗുരു ഒരുക്കിയ ബോണസ് പ്രഭാതഭക്ഷണവും!

ഒരു അപരിചിതന്റെ വാക്കുകേട്ട് വലയെറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് പത്രോസിന്റെ വല നിറഞ്ഞത്. മത്സ്യബന്ധനം തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എവിടെ, എങ്ങനെ വലവീശണമെന്ന് ആരും പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതില്ല. ഒരുപക്ഷേ, വള്ളത്തിന്റെ വലതുവശത്ത് അവർ ഇതിനുമുമ്പ് വീശിയിട്ടുണ്ടാവാം. തങ്ങളുടെ യുക്തിചിന്ത തല്ക്കാലം മാറ്റിവച്ച് അപരിചിതനെ അനുസരിക്കാൻ തയ്യാറായപ്പോൾ അവർക്കു നേട്ടമുണ്ടായി.

യുക്തിവിചാരം പാടില്ലായെന്നല്ല. നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ കവച്ചുവയ്ക്കുന്ന ദൈവികപ്രവർത്തനങ്ങളുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചേ മതിയാകൂ. ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന എന്തിനെയും താത്വികമായും ബൗദ്ധികമായും മാത്രം വിലയിരുത്തി തീരുമാനങ്ങളെടുത്തുപോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവം ഏതു വിധത്തിൽ വേണമെങ്കിലും കടന്നുവരാം ഏതു കോണിൽനിന്ന് വരുന്നവയായാലും ആരിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്നതാണെങ്കിലും 'ഞാൻ' എന്ന ഭാവം മാറ്റിവച്ച് എളിമപ്പെടുമ്പോഴേ ദൈവത്തിനു പ്രവർത്തിക്കാനാവൂ.

കടൽത്തീരത്ത് കണ്ട അപരിചിതൻ ഈശോയാണെന്ന് ആദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞത് യോഹന്നാനാണ്. സ്നേഹം സ്നേഹത്തെ പെട്ടെന്നു തിരിച്ചറിയും. യേശുവിന്റെ വക്ഷസ്സിൽ ചാരിക്കിടന്ന (യോഹ: 13:23); യേശു സ്നേഹിച്ചിരുന്ന (യോഹ 21:20); അവന്റെ കുരിശിൻ ചുവട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന (യോഹ 19:26) യോഹന്നാന് മനസ്സിലായി തങ്ങളെ ഇത്രമാത്രം കരുതലോടെ സ്നേഹിക്കാൻ ഈശോയ്ക്കു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്ന്. ആ സ്നേഹാനുഭവം ഓർമയിലെത്തിയ പത്രോസ് പരിസരം മറന്ന് കടലിലേക്ക് എടുത്തുചാടുകയാണ്.

സ്നേഹമാകുന്ന ദൈവത്തെ (1 യോഹ 4:8) മനുഷ്യൻ തിരിച്ചറിയുന്നത് സ്നേഹത്തിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന നല്ല പ്രവൃത്തികളിലൂടെയാണ്. യേശു പ്രഘോഷിക്കപ്പെടേണ്ട രക്ഷകനും അതേസമയം പ്രവൃത്തി രൂപംപ്രാപിക്കേണ്ട നന്മയുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനിത്തം പരാജയപ്പെടാൻ കാരണം പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം (യാക്കോ 2:20) ആണ്. ദൈവം നമ്മെ ചേർത്തുപിടിക്കുന്നതുപോലെ നമുക്കു ദൈവത്തെയും സഹോദരങ്ങളെയും ചേർത്തുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

ഫാ. മാർട്ടിൻ പ്രേമാനന്ദ് OIC

ഏപ്രിൽ 25
ഉയിർപ്പിനുശേഷം 3-ാം ഞായർ

ഭാഷ്യം

ലൂക്കാ 24:13-35

സന്ദർഭം

യേശുവിന്റെ തിരുവുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് സ്ത്രീകളിൽനിന്നു കേട്ട ശിഷ്യന്മാർക്ക് അതൊരു കെട്ടുകഥയായി മാത്രമേ തോന്നുന്നുള്ളൂ. നിരാശരായിരിക്കുന്ന അവരിൽ രണ്ടുപേർ ജറുസലെമിൽനിന്ന് എമ്മാവൂസിലേക്കു പോകുന്നതാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷം വിവരിക്കുന്നത്.

സാരം

കൂടെ നടന്നിട്ടും പ്രബോധനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടും ക്രിസ്തു അനുഭവത്തിന്റെ പൂർണതയിലേക്കുവരാൻ ശിഷ്യന്മാർക്കു സാധിക്കാതെ പോകുന്നു. തങ്ങളുടെ ഗുരു അവർക്ക് 'നസ്രായനായ യേശുവും ശക്തനായ ഒരു പ്രവാചകനും' (V. 19) മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം രക്ഷയുടെ കേന്ദ്രമായ ജറുസലെമിൽ നിന്ന് അവർ നടന്നകലുന്നത്. വചനം വ്യാഖ്യാനിച്ചു നൽകിയും വിശുദ്ധ കുർബാന അപ്പം മുറിച്ചു കൊടുത്തും യേശു അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുന്നു. ഒപ്പം നടന്ന ഈശോയെ തങ്ങളുടെ കൂടെ വസിക്കാൻ ശിഷ്യർ നിർബന്ധിച്ചതും ഇവിടെ നിർണായകമായി മാറി.

സന്ദേശം

നമ്മുടെ ക്രിസ്തു അനുഭവത്തിലെ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കാൻ തിരുവചന പഠനവും വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ സജീവ ഭാഗഭാഗിത്വവും ഇന്നും സഹായകമാണ്. എന്നാൽ ഇവ ഫലവത്തായിത്തീരണമെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനകളും പരസ്നേഹപ്രവർത്തികളും വഴി അവിടുത്തോട് കൂടെ ആയിരിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം.

ഡോ. പോൾ കുഞ്ഞാനായിൽ MCBS

പ്രസംഗം

കൂടെ വസിക്കണേ പോകരുതേ...

ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുവുത്ഥാനത്തിനുശേഷം നടന്ന സംഭവങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അനുഭവം നിറഞ്ഞ ഒന്നാണ് എമ്മാവൂസ് യാത്ര. രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം സഹയാത്രികനായി അവരെ അനുഗമിക്കുന്ന ഉത്ഥിതൻ. മറ്റുസുവിശേഷകർ ഉത്ഥാനംചെയ്ത ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടലുകൾ ഗലീലിയിലും ചുറ്റുപാടുകളിലും വിവരിക്കുമ്പോൾ ലൂക്കാ സുവിശേഷകൻ ഇതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായി ജറുസലെമിൽനിന്ന് ഏഴുനാഴിക, ഏകദേശം 12 കി. മീ അകലെ പടിഞ്ഞാറുള്ള എമ്മാവൂസ് എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു. ജറുസലേമിൽ അരങ്ങേറിയ സംഭവങ്ങളുടെ ഓർമയിൽ നിരാശയും ഭയവും നിറഞ്ഞ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെയാണ് രണ്ട് ശിഷ്യരുടെ യാത്ര. അപരിചിതനെപ്പോലെ അവരോടൊപ്പം യാത്രികനായി കടന്നുവന്ന ഉത്ഥിതൻ അവരിൽ വെളിച്ചംനിറക്കുന്നു. വചനവ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പം മുറിക്കലിന്റെ മഹാരഹസ്യം അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ജറുസലെമിൽനിന്ന് എമ്മാവൂസിലേക്ക്

'ജറുസലെം', 'എമ്മാവൂസ്' രണ്ട് വിശുദ്ധ സ്ഥലനാമങ്ങൾക്ക് ഗ്രന്ഥത്തിൽ വലിയ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറേക്കുള്ള യാത്രയാണിത്. യേശുവിന്റെ കുരിശുമരണം ശിഷ്യരെ തളർത്തി. തങ്ങളുടെ വെളിച്ചം നഷ്ടപ്പെട്ട ശിഷ്യഗണം അന്ധകാരത്തിന്റെ പടുകുഴിയിൽവീണു. വിശ്വാസരാഹിത്യം അവരുടെ കാഴ്ചയെ ഇല്ലാതാക്കി. പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം ഹൃദയം മന്ദീഭവിച്ചവരായി മാറുന്നു അവർ. ഗുരുവിൽനിന്ന് പകർന്നുകിട്ടിയ കാഴ്ച അവർക്ക് ഉൾക്കാഴ്ചയായി മാറിയില്ല.

ജറുസലെം എന്നത് ദൈവസാന്നിധ്യത്തിന്റെ ഇടമാണ്. യഹൂദ ചരിത്രത്തിന്റെ സംഗമസ്ഥാനം ഉയിർപ്പിന്റെയും പ്രത്യാശയുടെയും പ്രതീകമാണ് ജറുസലെം. ജറുസലെമിൽനിന്നും അകലുമ്പോൾ പ്ര

ത്യാശയിൽനിന്നും നിരാശയിലേക്കും വിശ്വാസമില്ലായ്മയിലേക്കും യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു.

സഹയാത്രികനായി കടന്നുവന്ന അപരിചിതൻ

മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുന്ന ഒരു ദൈവത്തെ യാത്രാമധ്യേ ശിഷ്യരും കണ്ടുമുട്ടി; അപരിചിതനെപ്പോലെ. അത് ക്രിസ്തുവാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അന്ധകാരത്തിൽപ്പെട്ട് നിരാലംബരായി അലയുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യരെ തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലൂടെ, വചനത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയാണ് ദൈവം. ദൈവം കൂടെവസിക്കുന്നവനാണ്. സഹയാത്രികനാണ്. ഒപ്പം സഞ്ചരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ തൊടാൻ കഴിഞ്ഞാൽ, തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ജീവിതം പ്രകാശപൂരിതമാകും.

വചനത്തിലൂടെ, അപ്പംമുറിക്കലിലൂടെ തിരികെ ജറുസലെമിലേക്ക്

അപരിചിതനെപ്പോലെ ക്രിസ്തു കടന്നുവന്ന് മന്ദീഭവിച്ച ശിഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ജ്വലിപ്പിക്കാൻ വചനത്തിന്റെ തീക്കനൽകൂട്ടി. പ്രമാണങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണമാണ് മുൻപ് ജറുസലെമിൽ സംഭവിച്ചത് എന്നും വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ പൊരുൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ പീഡാസഹനങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാൻ തങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായേനെ എന്നും യേശു അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ലിഖിതം വ്യാഖ്യാനിച്ച് ഉത്ഥിതൻ തന്നെ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വചനംതന്നെയാണ് മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നതെന്ന് ശിഷ്യർ അറിയുന്നില്ല. വചനത്തിലൂടെയാണ് ഇനിമേൽ ഉത്ഥിതനെ അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടത് എന്നാണ് അവിടുന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

വചനത്തിലൂടെ അവിടുന്ന് ശിഷ്യരെ നയിക്കുന്നത് വിശുദ്ധ കുർബാനയിലേക്കാണ്. ഈ യാത്രയുടെ ഒന്നാംഘട്ടം അവസാനിക്കുന്നതും വിശുദ്ധ കുർബാനയിലാണ്. അപ്പം മുറിക്കലിലൂടെ ക്രിസ്തു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവൻ അപ്പമെടുത്ത്, വാഴ്ത്തി, മുറിച്ച് അവർക്ക് നൽകി. അന്ത്യഅത്താഴത്തിന്റെ ഓർമപ്പെടുത്തൽ. മുൻപ് നടന്ന സംഭവങ്ങൾ ശിഷ്യർക്ക് ഓർമവന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. അന്ധതമാറി. അപ്പോഴേക്ക് ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു അപ്ര

ത്യക്ഷനായി; ഇനിമേൽ തന്നെ ലോകം ദർശിക്കേണ്ടത് ഈ അപ്പത്തി ലാവണം എന്ന് ഓർമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്.

പുതിയ യാത്ര ഇവിടെ ആരംഭിക്കുകയാണ്. എമ്മാവൂസിൽനിന്ന് ജറുസലെമിലേക്ക്. പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ തിരിച്ചറിവുകളോടും ബോധ്യങ്ങളോടുകൂടെ. ഉത്ഥിതനായ ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിയേണ്ടത് ഇനിമുതൽ സഭയിലും. വിശുദ്ധ വചനത്തിലൂടെയും പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലൂടെയുമാകണം അത് എന്ന് എമ്മാവൂസ് അനുഭവം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാനയിലേക്കാണ് ദൈവം ഓരോ നിമിഷവും നയിക്കുന്നത്. കൂടെ വസിക്കുന്ന, ഒപ്പം യാത്രചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിയാം. മുറുകെപിടിക്കാം. പ്രാർത്ഥിക്കാം നാഥാ, കൂടെ വസിച്ചാലും!

ഫാ. ഐസക് സാം പത്തിയിൽ oic

Date of Publication: 13 March 2021 / Karunikan RNI No. KERMAL/2007/19623.
Registration No.KL/EKM/ 729/ 2021-23 (Page 106)

കാരുണികൻവരിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

കാരുണികന്റെ വരിസംഖ്യ ബാങ്കുവഴി അയയ്ക്കുന്നവർ താഴെ കാണുന്ന അക്കൗണ്ടിൽ നിക്ഷേപിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടൻ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

വരിസംഖ്യാനിരക്കുകൾ

1 വർഷം: 300/-
2 വർഷം: 550/-
3 വർഷം: 800/-
5 വർഷം: 1300 /-

A/c Name- Director Karunikan
No. 17 530 1000 30 870
Bank- Federal Bank
Branch Thevara
IFSC- FDRL0001753

Ph: 0484 2663933, 9995802006

Printed & Published by Fr. Jacob Naluparayil, Edited by Fr. Joy Chencheril, MCBS House, Perumanoor P.O, Kochi -15, Printed at Viani Printings, Kochi